

Al ruim twintig jaar werkt Florian Wittenburg aan een coherent oeuvre, geent op een natuurkundige benadering van het fenomeen klank. Van de Amerikaanse dichter Eric Pankey leende hij de titel „beyond the trceries“ - door hem elektronisch bewerkt tot witte ruis. De woorden verwijzen ook naar Wittenburgs compositorische uitgangspunt; hij besteed muzikale keuzen uit aan het toeval (de computer) maar heeft zelf het laatste woord. Dat geldt ook voor de in twee versies opgenomen stukken „noise bowls“ (klankschalen) en „moving thirds“ (kleine en grote tertsen): simpele muzikale uitgangspunten die hij met poëtische kracht weet te laden.

Bert Vuisje (Jazz Bulletin)